

[Niels Andersen.]

rigtig. Men hvad bliver folk bange for? Er det stabiliseringslånet? Desværre tror jeg, det er noget langt alvorligere. Det er ganske simpelt den måde, man fører den politiske agitation på fra venstres og det konservative folkepartis side; ikke mindst den presse, der er tilknyttet disse to oppositionspartier, fører efter min opfattelse en hensynsløs og ansvarsløs agitation mod den siddende regering. Det er en dårlig tjeneste, man på denne måde gør sit land og sit folk. Jeg havde ikke drømt om, at disse gamle, hæderkronede partier, der dog har dybe rødder i det danske folk, kunne føre en politisk agitation, der gør det danske folk bange, uden at der er nogen grund dertil.

Forholdet er jo dette, at siden trekant-regeringens dannelse er den økonomiske situation rettet op, således at vi i dag kan notere en betydelig bedring i valutasisituationen, en stigning i obligationskurserne, således at den effektive obligationsrente er faldet væsentligt; pengemængden i vore pengeinstitutter er også steget væsentligt, således at der er øgede midler til rådighed for erhvervslivet. Der er skabt balance på statsregnskabet, således at befolkningen i virkeligheden selv bestemmer, om vi skal videre ad den vej, idet mulighederne for skattenedsættelser faktisk er til stede i samme omfang, som man vil klare opgaverne selv, uden at pengene først skal gennem statskassen. Hvorfor meddeler man ikke disse kendsgerninger i den presse, der er tilknyttet venstre og det konservative folkeparti? Når det ærede medlem hr. Axel Kristensen i sin fremsættelsestale siger, at ethvert incitament til at bremse denne selvopskruende virkning må bruges, er jeg helt enig, og jeg vil gerne opfordre det ærede medlem til at gøre sin indflydelse gældende både inden for sit parti og over for venstres presse.

Er alt da såre godt, kan man spørge. Desværre er der problemer nok endda, problemer, som kommer til os udefra. For det første har landbruget afsætningsvanskeligheder for sine produkter, og dertil kommer de dårlige priser, det opnår for sine eksportvarer. Endvidere gør der sig ude i verden depressionslignende tendenser gældende, der nedsætter den økonomiske aktivitet og medfører en nedgang i industri-

produktionen og et fald i skibsfartens indtjening; alt dette medfører desværre også en alt for stor arbejdsløshed.

Hvad er der da at gøre i en sådan situation? For det første ville en sænkning af omkostningsniveauet naturligvis være ønskelig, men er den vej mulig? Besparelser for statskassen er i hvert fald vanskelige at gennemføre. Det kom klart til udtryk gennem afstemningen vedrørende rødspætteudplantningen. Man skal nok ikke vente alt for sikkert at finde venstre og de konservative hjemme, når spareforanstaltninger skal gennemføres.

Der er en vej mere, der kan ændre den økonomiske aktivitet. Det er en rentesækning, og det er efter min opfattelse forsvarligt, at nationalbanken nu sænker diskontoen.

I samme forbindelse vil jeg gøre opmærksom på de regnskaber, der for nylig er offentliggjort fra landets største banker, f. eks. Den danske Landmandsbank, hvor man ser et overskud, som andrager 17,34 pct. af egenkapitalen. Københavns Handelsbank har et overskud på 19,55 pct. af egenkapitalen, og sådan ser billedet faktisk ud for samtlige landets banker. Det vil derfor være rimeligt at forvente af landets banker, at de nedsætter renten i hvert fald med $\frac{1}{2}$ pct. Det kunne de så nydeligt gøre, så ville de også blive fri for at betale så meget i den aktieselskabsskat, som de i øvrigt beklager sig så meget over.

Må jeg slutte disse betragtninger med at opfordre alle gode kræfter i det høje ting til at virke for, at forholdene bliver lagt sådan til rette, at de ikke så meget tjener de enkelte partiers interesser, men at de foranstaltninger, der træffes, tjener vort land og vort folk.

Aksel Larsen: Mit parti har jo stemt mod såvel loven om stabiliseringslån som mod de øvrige kriseløve og kriseforanstaltninger, der blev gennemført efter valget i fjor, og som man dengang begrundede med nødvendigheden af gennem forbrugsbegrænsning for jeg ved ikke hvilken gang at redde Danmarks valuta. Vi stemte mod dem, fordi vi var af den mening, at de dels i det væsentlige ville ramme den arbejdende befolkning hårdest, dels ikke var den rette kur mod landets økonomiske vanskelig-